

ДНЕВНИКЪ 20.

ЗАСЪДАНІЕ НА 19 ЯНУАРИЙ 1882 ГОДИНА.

Прѣдсѣдателството на Г-нъ Г. Груевъ.

Засѣданието се отваря 2 часа слѣдъ обѣдъ.

Присѣствуватъ всички.

На дневнѣ редъ е порчитанието рапорта на комиссията назначена да разглѣда подаденитѣ прошения отъ нѣколко стари опълченци и пр. подъ № № . . .

По прѣдложение на г. Величковъ прочитанието на тоя рапортъ се отлага за по постъ и се пристѣпва къмъ разискванието на въпросътъ за повикванието на двама синциалисти за свѣтници при Дирекцията на Финанцитѣ и Общитѣ Сгради.

Г-нъ Калчевъ мисли че по въпросътъ за заплатата на свѣтникъ за Дирекцията на Финанцитѣ Постоянний Комитетъ не се е произнеслъ и не трѣбва да ся отпуща повече. Колкото за свѣтникъ при Дир. на Общитѣ Сгради Комитетътъ е отговорилъ вече, че има мѣста за началницитѣ на отдѣлитѣ и ако нѣкой си не сж способни може да ся замѣстятъ. Слѣдователно той настоява на првото решение на Комитета.

Г-нъ Стамболовъ мисли, че не е нужно да се спомѣнува въ писмото на Главний Управителъ и за специалиста свѣтникъ при Дирекцията на Общитѣ Сгради, тъй като този въпросъ е вече рѣшенъ отъ Постоянний Комитетъ. По неговото мнѣние Комитетътъ трѣбва да се занимае исклучително съ въпросътъ за специалистътъ свѣтникъ при Дир. на Финанцитѣ.

Г-нъ Величковъ мисли че всички господа членове сж съгласни да се напомнимъ на Главний Управителъ првото писмо на Комитета относително до специалиста при Дирекцията на Общитѣ Сгради. А колкото за специалиста свѣтникъ при Дирекцията на Финанцитѣ, той желай да се пише че Комитета по двѣ причини не може да се съгласи съ неговото желание: 1-о защото той не желай щото тоя свѣтникъ да бжде отъ Франция и 2-о защото неможе да земе върху си тъй голѣма отговорностъ предъ Областното Сѣбрание за една такава огромна заплата, особено сега, когато нашето Финанциално положение не е твърдѣ отъ завиднитѣ и когато отъ Белгия ние можемъ да си доведемъ такъвъ съ много по скромна заплата.

Г-нъ Д-ръ Чомаковъ мисли, че подобрѣ ще бжде ако се не излагатъ на какви други мотиви въ писмото на Главний Управителъ освѣнъ състоянието на Финанцитѣ; защото всички знаемъ, казва г. Д-ръ Чомаковъ, какъ се произнесе и Областното Сѣбрание въ миналата си сессия противъ огромнитѣ заплати.

Г-нъ Прѣдсѣдателътъ забѣлѣзва, че ако за подобрѣнието положението на областнитѣ финанции е необходимо повикванието на единъ такъвъ специалистъ

финанцистъ за съвѣтникъ при Дирекцията на Финанциитѣ, който да поправи сегашното имъ положение, то защо въ такъвъ случай Пост. Комитетъ да се показва толкова скъпъ при назначението на неговата заплата.

Г-нъ Д-ръ Янколовъ като вижда, че Комитетътъ никакъ не прави икономия тамъ гдѣто най-много се изискува — именно въ това управление, което се желае да се поправи, казва че той негрѣбва да се съгласява за отпушчанието на такива огромни заплати за такива финанцисти, които въ своето отечество за подобна служба получаватъ може би една осма часть отъ заплатата, която тѣ искатъ отъ насъ, и която ние тѣй усърдно и щедро имъ поднасяме, затова той желае, щото Главний Управителъ да се не ангажира въ тоя въпросъ, защото може да ни коштува много нѣща.

Г-нъ Минковъ мисли, че ако най-стина такова лице е необходимо за нашитѣ финанции, то негрѣбва да се полага за основа заплатата и негрѣбва да ставате скъперници за 20 или за 30 лири, ако се укаже, че успѣхътъ на дѣлото състои въ отпушчанието на една такава сума повече.

Г-нъ Калчевъ счита въпросътъ за рѣшенъ и желай да се повторятъ на г. Главний Управителъ първитѣ писма, които Комитетътъ му е писалъ по тоя прѣдмѣтъ.

Г-нъ Вазовъ се съгласява съ мнѣнието на прѣдговорившитѣ, защото мисли че Комитетъ е взелъ вече едно рѣшение по този въпросъ, нъ за да може да се изгладятъ възникналото между Генералъ Губернатора и Постоянний Комитетъ недоразумѣние той желай, да се изложатъ на Негово Високопрѣвѣсходителство по ясно и по подробно възглаголетѣ и причинитѣ, които сж го заставили да настоява на първото си рѣшение. За да стане обаче това, той прѣдлага, да се опредѣли една депутация, която да отиде при Главний Управителъ за да му разясни подробно причинитѣ, които сж принудили Комитетъ да вземе такова рѣшение. По неговото мнѣние това е единичното срдѣство чрѣзъ което Комитетъ ще може да убѣди г. Главний Управителъ да не настоява толкова на своето рѣшение.

Г-нъ Стамболовъ се съгласява съ прѣдложението на г. Вазова за назначението на една депутация, нъ желай, щото Комитетътъ да изложи и писмено причинитѣ, които го принуждаватъ да поддържа първото си рѣшение. Колкото за ангажементъ на Генералъ-Губернатора, той не вижда нищо такова което да го е обвързало до толкова щото да не може да се откаже отъ своето рѣшение. Той може да е поискалъ мнѣнието на тукашния Француски Консулъ за повишението на единъ такъвъ специалистъ, нъ не може да се мисли за вѣрно, че г-нъ Консултътъ е влѣлъ чрѣзъ своето правителство въ прѣговори съ нѣкой въ Франция, тѣй като условията които се мисли да му се прѣдложатъ, не се още одобрени отъ Постоянний Комитетъ.

Г-нъ Минковъ подкрепя прѣдложението на г-нъ Вазовъ, нъ мисли, че трѣбва по напредъ да се изложатъ писмено добри мотивитѣ и тогава да сж опредѣли депутация за която е думата на прѣдговорившитѣ.

Прѣдложението на г-нъ Вазова се приема и съ тайно гласуване се пристъпва къмъ изибираннието на една комисия. За такива се изибираатъ Г. Г. Груевъ, Калчевъ и Величковъ.

Вторий въпросъ на дневенъ редъ е рапорта на комисията върху подаденитѣ прошения отъ нѣколко души стари опълченци и пр.

За првото прошение подъ № 103 отъ Илия Петровъ черногоорецъ, съ което моли да му се увеличи пенсията, Комитета рѣшава да се остави въ збирката до издаването на Публично-Административенъ Правилникъ за старитѣ опълченци.

Прошенията подъ № 111 и 125, отъ седемъ души опълченци съ които просятъ да имъ се даде парична помощъ за да можтъ да прѣхранятъ семѣйствата си се оставятъ тъй също въ збирката, до издаването на правилникъ за подобрешието положението на опълченцитѣ.

4-то. Промение подъ № 105, отъ Ивана Милиничъ херцеговецъ, който проси да му се спомогне за да отиде въ отечеството си, се остава безъ послѣдствие.

5 то. Промение подъ № 127, отъ Георги Димитровъ просящъ да му се даде парична помощъ за да прѣхрани семѣйството си прѣзъ настоящата зима се остави тъй същото безъ послѣдствие.

6-то. Промение подъ № 90, отъ Андонъ Петровъ за помощъ се остава то-же безъ послѣдствие.

Промения № 93, 94, 95 и 124 отъ опълченцитѣ Лазаръ Георгиевъ, Благоя Даневъ, Иванъ Апостоловъ, и Иванъ Андрѣевъ които молятъ да имъ се отпуснатъ пенсия, защото вслѣдствие на ранитѣ които получили прѣзъ миналата война тѣ били неспособни за работа, се испращатъ въ Дирекцията на Финанцитѣ за да ги вземе въ внимание, и, ако проситѣлитѣ изпълняватъ условията за пенсия да удовлетвори желанието имъ.

Променията подъ № 107 и 128, првото отъ жителитѣ на г. Станимака, съ което молятъ да се вземе десятака на гроздето съразмѣрно съ цѣната по която се е продало и второто отъ 7 души писци служавиши при хасковската кадастрална коммисия които молятъ да имъ се заплати жалованието за мѣсць Ноември се испращатъ въ Дирекцията на Финанцитѣ за надлѣжно распорѣждане.

Промението подъ № 110 отъ Велика Костантинова съ което проси да ѝ се даде една парична помощъ, тъй като синъ ѝ Никола билъ изгорѣлъ въ пожарътъ на главний щабъ се испраща въ Дирекцията на Финанцитѣ, за да отпусне на проситѣлката 20 лири отъ фондътъ за изгорѣлитѣ въ щабътъ войници отпуснатъ съ правилникътъ подъ № 6.

Промението № 132 отъ бивши въ жандармерията офицеринъ Павлячевичъ съ което проси да му се даде едно възнаграждение, за да иде да поправи здравие то си се прѣпровожда въ Дирекцията на Вжтрѣшнитѣ Дѣла съ прѣпорѣжка да му се отпуснатъ двѣ лири турски отъ фондътъ за момота на бѣднитѣ като и се забѣлѣжи че спорѣдъ комитета правителството недѣлжи на просителътъ никакво възнаграждение за исключаванieto му отъ служба.

Промението подъ № 104 отъ старѣйшинскій съвѣтъ на Сарая съ което се оплакова противъ околийскій си докторъ за дѣто не изпълнявалъ както слѣдва длжноститѣ си, и молятъ да се назначи другъ на мѣстото му, се испраща въ Дирекцията на Вжтрѣшнитѣ Дѣла съ умоление за да го препроводи до г-на Прѣдсѣдателя на Санитарний съвѣтъ съ прѣпорѣжка да му даде слѣдствие и за резултатъ да увѣдоми комитета.

Прошение № 133 отъ г-на Величкова дѣйствителенъ студентъ въ . . . юридически факултетъ който се оплаква отъ г-на Директора на Просвѣщеніето за гдѣто му не отпусналъ стипендія, се испраща до г-на Директора на Народното Просвѣщение съ прѣпоръжка да удовлетвори просителя ако писаното въ прошеніето е дѣйствително.

Третий въпросъ на дневенъ редъ е обсъжданіето на правилника за оцѣненіето на тѣхъ годишнитѣ вина и ракии, прѣпроводенъ отъ г-на Главний управитель до Обласното Събрание.

Г-нъ Стамбуловъ. Слѣдъ прочитанието на тоя правилникъ казва че не е съгласенъ съ измѣненіята които г-нъ Калчевъ прави въ оцѣненіята виното и ракията въ нѣкои градища, тѣй той не разбира защо да се прави разлика въ оцѣненіето между Пловдивъ и Станимака, когато и тамъ виното се продава на сжщата цѣна както и въ Пловдивъ, за това той предлага да се приеме Правителствения проектъ както си е.

Г-нъ Величковъ подкрепя завчераиното си предложение да се приеме Правилника безъ измѣнение, защото винопродавницитѣ сж внесли вече данъка въ депозитъ и понеже се е изминало доста време въ което трѣбва да бжде издаденъ тоя законъ, то и цѣнитѣ на тия питиета сж се въскачили.

Предложението на г-нъ Величковъ се подкрепя и правилника туренъ на гласуване се приематъ отъ Комитетътъ безъ измѣнение.

Прочитатъ се двѣ съобщения отъ Главний Управитель подъ № № 170 171.

Правилникътъ испратенъ съ съобщението подъ № 170 се възлага върху една Комиссія отъ г-на Минкова и г-на Величкова.

Контракта на Капитана Шакелберга прѣпроводенъ отъ г-нъ Главний Управитель съ съобщението имъ подъ № 171 поправенъ споредъ Комитета се прие 21 заминали Декемврий съ заличаваніе и се заличава въ ал. 2 чл. 2 на прибавката „на два коня“ ся одобрява.

Прочита се съобщението подъ № 36 отъ Главний Управитель съ което испраща на удобрене контрактътъ, който Директора на Земледѣлното Търговията и прѣкъмъ да сключи съ Белгийскій подданикъ г-нъ Жеримонъ за инженеръ на рудницитѣ въ областта.

Г-нъ Величковъ казва че областта има нужда отъ единъ инженеръ за рудницитѣ, нъ спорѣдъ свидѣтелствата на г-на Жеримона види се че той е само инженеръ Des arts et manufactures, може би прибавя щото г-нъ Жеримонъ да е практикувалъ дълго време и да е достигналъ да бжде и единъ добъръ инженеръ за рудницитѣ. Нъ кой може да ни увѣри затова ако не пакъ неговото правителство, за това той предлага да се отговори на Главний Управитель че комитетъ не може да се съгласи за приеманіето на г-на Жеримона за инженеръ на рудницитѣ въ областта, до гдѣто не му се прѣдставятъ потвърдени отъ правителството свидѣтелствата, които да показватъ че г-нъ Жеримонъ дѣйствително прѣтѣжава знанията и практиката на единъ способенъ инженеръ на рудницитѣ, защото отъ сегашното му свидѣтелство явно се вижда че той е инженеръ des arts et manufactures.

Предложението на г-нъ Величковъ се гласува и приема.

Г-нъ Прѣдсѣдательтъ обевява че г-нъ Калчевъ настоява де се приеме оставката му отъ секретарството въ Постояннй Комитетъ и моли тоя послѣдни да се произнесе да ли трѣбва да се приеме тя или не.

Г-чъ Д-ъ Хакановъ се чуди за гдѣто се повдига изново въпросътъ за оставката на г. Калчевъ когато на всички е извѣстно, че просбата на Секретаря на Комитета е отхвърлена. За това той моли г. Предсѣдателя да принуди г. Калчева да изпълнява своитѣ длѣжности и въ случай че той изново подаде прозба за оставката, тогава Комитетътъ да се занимава съ него. Комитетътъ се съгласява съ мнѣнието г. Д-ра Хаканова и минува къмъ прочитанието на едно прошение отъ г. Д-ръ Янкулова съ което моли да се избере другъ на негово мѣсто за членъ въ Настоятелството на сиропиталището, тѣй като годината се вече истекла и Комитета се е подновилъ.

Комитетътъ приема прѣдложенieto на г. Д-ра Янкулова, пристжива да избиранието на членъ въ Настоятелството наречено Сиропиталище. Избира се за такъвъ пакъ г. Д-ръ Янкуловъ.

Г-нъ Прѣдсѣдательъ закрива засѣданието въ 5 часа вечеръ. Идущето засѣдание ще стане въ четвъртъкъ на 21 того въ 2 часа слѣдъ обѣдъ.

Прѣдсѣдатель: Георги Груевъ

Подпрѣдсѣдатель: Д-ръ Чомаковъ

Секретаръ: К. Калчевъ
